

[Krag.]

Det ærede medlem hr. Anker Laus antydninger af, hvad en trustlov skulle indeholde, gik også nærmest i retning af, at den skulle indeholde så lidt som overhovedet muligt. Det ærede medlems fantasier med hensyn til det norske forslag skal jeg ganske lade ligge. Når det ærede medlem bemærker, at det norske forslag kan få det til at løbe koldt ned ad ryggen på en frihedsmand, synes jeg i og for sig, at det omfang, monopolismen har i øjeblikket her i landet, i nok så høj grad kunne begrunde, at det løb koldt ned ad ryggen på en frihedsmand. Iøvrigt troede jeg, at vi var kommet ud over det stadium, hvor enkelte søger at tage patent på at være frihedsmænd.

Rager: Jeg har blot en lille bemærkning til det ærede medlem hr. Krag, der synes, at min stilling til de socialdemokratiske ændringsforslag havde været krøllet — jeg ved ikke rigtig, hvordan det ærede medlem tænker sig, at en tilslutning kan være mere eller mindre krøllet —, og som så mente, jeg havde sagt, at vi kunne have tænkt at stemme for dem. Næh, det har det ærede medlem misforstået. De to forslag, som jeg ofrede på den hellige enigheds alter, var ændringsforslagene nr. 1 og 4, og hvis det ærede medlem vil se de to ændringsforslag igennem, vil han indrømme, at det er et meget ringe brændoffer, der er ydet ved den lejlighed fra min side.

Anker Lau: Jeg har to meget små bemærkninger, nærmest for en ordens skyld. Det ærede medlem hr. Rager udnævnte mig til at være uhemmet liberalist; jeg erkender, at jeg er knap så hemmet som det ærede medlem hr. Rager, det vil jeg indrømme, men ligefrem uhemmet vil jeg nu nødig have skyld for at være, for jeg har ikke noget imod, at der også vises sociale hensyn. Min stilling til trustloven synes netop at være udtryk for en sådan realistisk indstilling til problemerne.

Det ærede medlem hr. Krag mente, at jeg havde taget forbehold overfor en trustlov. Det har jeg slet ikke, men jeg har taget forbehold overfor de tanker om en trustlov, som efter min mening rummes i det ærede medlems hjerne. Det er det, jeg har taget forbehold overfor, men iøvrigt skal vi nok tage stilling til disse forslag, når de til sin tid kommer frem.

Tholstrup: Jeg er ikke rigtig tilfreds med den højtærede ministers svar, som gik ud på, at der i loven er visse strafferegler. Hvis man tænker sig, at en godkendt aftale, som der altså ikke er nogle strafferegler for, alligevel er af en sådan art, at det senere viser sig, at et af medlemmerne er i stand til at sælge sine produkter til en lavere pris end den i aftalen fastsatte og han så gør det med den følge, at han må betale konventionalboden for at bryde ud af ringen, vil det da være muligt for de andre medlemmer af ringen at få rettens hjælp til indkrævelse af konventionalboden?

Det er det, der er afgørende. Afgørelsen af, hvorvidt prisaftalerne er forbudt eller ej, bygger på et skøn. Det er jo ikke forbudt at træffe en aftale, det er kun forbudt, når det er klart, at den er til skade for samfundet. Det kan jo dog tænkes, at en aftale er god nok i dag, men at der i morgen kommer en ny opfindelse, som gør det muligt for et af ringens medlemmer at bryde ud og sælge varen billigere, og så beskytter loven ham ikke. Jeg vil gerne vide, om det er muligt, at loven dækker et sådant tilfælde.

Endelig vil jeg gerne gøre en kort bemærkning til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen. Det kommunistiske indlæg her understreger netop, at priskontrol ikke skaffer lavere priser, hvad vi har sagt hele tiden, tværtimod, altså under forudsætning af, at de tal som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen kom med, er rigtige — de tal, det ærede medlem hr. Aksel Larsen kom med i fjor vedrørende æblepriser, var jo helt vilde og havde ingenting med virkeligheden at gøre. Om de tal, der er nævnt i dag, er helt rigtige kan vi derfor ikke regne med, men under forudsætning af, at de er rigtige, viser det sig altså, at priskontrollen ikke har den værdi, som man tillægger den, og så har vi jo ret i, at den eneste udvej er en forenkling af loven til at forbyde aftaler; så eksisterer mestergrise og den slags ikke længere, og det er efter vor mening den eneste løsning.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Det eneste svar, jeg kan give det ærede medlem hr. Tholstrup, er, at sådanne spørgsmål ganske afgjort må henvises til domstolenes afgørelser. Jeg tror ikke, det er muligt at svare på det spørgsmål, der er stillet; det må afhænge af de konkrete forhold.